

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > [Spain](#)

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Prin notificarea sau comunicarea actelor se înțelege transmiterea unor documente.

Scopul normelor specifice în materie este de a stabili condițiile necesare pentru ca transmiterea unui act judiciar sau extrajudiciar să aibă valoare probatorie, astfel încât să se poată stabili cu certitudine momentul, locul, metoda și destinatarul unei astfel de transmiteri, atât în contextul unei proceduri în instanță (acte judiciare), cât și în contextul unei proceduri derulate în afara instanței (acte extrajudiciare).

Trebuie precizat faptul că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale a Spaniei, notificarea sau comunicarea actelor constituie o garanție prealabilă și necesară, fără de care celelalte garanții constituționale nu pot produce efecte (hotărârea Curții Constituționale, STC 1/1993 din 13 ianuarie 1993).

La rândul lor, instanțele trebuie să se asigure că actele sunt efectiv notificate sau comunicate; pronunțarea unei hotărâri judecătorești fără audierea uneia dintre părți ar constitui o încălcare a principiului contradictorialității și poate conduce la o denegare de dreptate cu privire la partea respectivă, cu condiția să se fi dovedit că hotărârea a fost într-adevăr pronunțată fără audierea uneia dintre părți (hotărârea Curții Constituționale, STC 54/2010 din 4 octombrie 2010).

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

În conformitate cu [articolul 149 din Codul de procedură civilă \(Ley de Enjuiciamiento Civil\)](#), deciziile de procedură adoptate în cadrul unei proceduri judiciare trebuie să fie notificate sau comunicate în mod oficial de către serviciile judiciare (*oficinas judiciales*), și anume de către instanțe și de către serviciile comune de notificare sau comunicare a actelor (*Servicios Comunes Procesales de Actos de Comunicación*).

Actele judiciare sunt următoarele:

1. notificări, în cazul în care acestea urmăresc să înștiințeze destinatarul cu privire la o decizie sau o procedură;
2. ordine judecătorești, prin care se solicită destinatarului să se înfățișeze în instanță și să efectueze o acțiune într-un anumit termen;
3. citații indicând locul, data și ora la care destinatarul trebuie să se înfățișeze în instanță și să efectueze o anumită acțiune;

4. ordonanțe președințiale, prin care se dispune sau se interzice destinatarului, în conformitate cu legea, să efectueze o anumită acțiune;
5. mandate, prin care se solicită eliberarea de certificate ori de probe sau efectuarea unui alt act care intră în sfera de competență a grefierilor, a notarilor sau a funcționarilor din cadrul sistemului judiciar;
6. memorii, în scopul comunicării cu autoritățile extrajudiciare și cu funcționarii din cadrul acestora.

Orice document acceptat de instanță pe parcursul procedurii, fie că acesta a fost prezentat de către părți, de către terți la solicitarea instanței sau de către experți numiți de instanță, trebuie să fie notificat sau comunicat în mod oficial.

Actele extrajudiciare (de exemplu, actele notariale), astfel cum sunt definite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-223/14 (Tecom Mican), se notifică sau se comunică, de asemenea, în mod oficial, chiar și în lipsa unei proceduri judiciare, astfel cum a statuat Curtea în cauza C-14/08 (Roda Golf).

În esență, actele prin care instanțele comunică cu părțile sau cu terții pot fi clasificate după cum urmează:

- acte de comunicare cu părțile la procedură: notificări, somații, citații și ordonanțe președințiale;
- acte de comunicare cu persoane fizice sau juridice care nu sunt părți la procedură: citații și ordonanțe președințiale;
- acte de comunicare cu notarii, grefierii sau funcționarii care își desfășoară activitatea în cadrul Serviciului instanțelor judecătorești: ordonanțe;
- acte de comunicare cu autorități extrajudiciare și cu alți funcționari: memorii.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

În conformitate cu [articolul 152 din Codul de procedură civilă](#), actele sunt notificate sau comunicate sub coordonarea [grefierului \(Letrado de la Administración de Justicia\)](#), denumit „Secretario Judicial” până în anul 2015) de pe lângă fiecare instanță, care răspunde de organizarea corespunzătoare a procesului de notificare sau comunicare a actelor de procedură.

Actele sunt notificate sau comunicate de către funcționari ai corpului judiciar auxiliar sau de către asistentul juridic (*procurador*) al părții care solicită acest lucru, pe cheltuiala sa.

Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în conformitate cu dispozițiile legale atunci când dovada privind notificarea sau comunicarea conține elemente de probă adecvate ale faptului că actele în cauză au fost transmise persoanei în cauză la adresa sa de domiciliu, la adresa de e-mail autorizată pentru a fi utilizată în acest sens, prin intermediul unui portal de notificări electronice sau prin orice mijloc de comunicații electronice sau de comunicare la distanță ales de către destinatar. Asistentul juridic (*procurador*) certifică, pe propria răspundere, identitatea și calitatea destinatarului actului care trebuie notificat sau comunicat. În acest scop, menționează aceste date pe copia actului, pe care o semnează și o datează cu data la care a efectuat notificarea sau comunicarea.

4 Informații legate de adresa destinatarului

În conformitate cu dispozițiile regulamentului, este de competența statelor membre să decidă dacă, din proprie inițiativă, solicită informații cu privire la adrese. În cazul Spaniei, s-a declarat că responsabilitatea pentru aflarea de informații cu privire la adrese revine autorității competente în materie de notificare sau comunicare a actelor, și anume [grefierului instanței](#). În declarația referitoare la articolul 7 alineatul (2) litera (c) din regulament s-a afirmat faptul că autoritățile spaniole competente în materie de notificare sau comunicare a actelor vor lua măsurile necesare, din proprie inițiativă, pentru a obține informații cu privire la adrese din registrele de domiciliu sau din alte baze de date în cazurile în care adresa menționată în cererea de notificare sau comunicare nu este corectă.

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din

Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Da, în conformitate cu declarația spaniolă în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2020/1784, autoritatea competentă în materie de notificare sau comunicare ([grefierul instanței](#)) va fi responsabilă pentru aflarea de informații, din proprie inițiativă, cu privire la adrese. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a), agențiile de transmitere pot adresa solicitări autorității competente desemnate de Spania pentru determinarea adresei persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

În Spania nu există un registru de acest tip. Cu toate acestea, instanțele din Spania dispun de o serie de baze de date cu acces limitat ([rețeaua Punto Neutro Judicial](#)), pe care le pot utiliza, motivat, pentru a afla informații cu privire la adrese și bunuri. Astfel, în cazul în care autoritatea judiciară nu cunoaște adresa persoanei fizice sau juridice căreia îi este adresat actul care trebuie să fie notificat sau comunicat, aceasta adresează o solicitare de efectuare a unei interogări a bazelor de date aflate la dispoziția instanțelor.

Pentru a efectua interogarea, autoritatea în cauză va avea nevoie de [cartea de identitate națională](#) spaniolă ori de datele de identificare fiscală ale persoanei care face obiectul solicitării sau de numărul de identificare al acesteia în calitate de cetățean străin cu reședința în Spania. Dacă persoana în cauză nu posedă un act de identitate spaniol, autoritatea va trebui să furnizeze, pe lângă numele și prenumele persoanei respective, informații suplimentare precum numărul pașaportului, data nașterii sau cetățenia acestuia, întrucât, în lipsa acestor detalii, este posibil ca interogarea să nu ducă la niciun rezultat. Nu se plătește nicio taxă pentru efectuarea căutării.

În plus, părțile pot utiliza alte registre publice pentru a obține informații privind adresa. Accesul la registrele respective este condiționat de plata unei taxe, care variază în funcție de natura informațiilor căutate.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

[Grefierul instanței](#) va fi responsabil de a lua măsuri din proprie inițiativă (*ex officio*) pentru a obține informații cu privire la adrese din registrele de domiciliu ([rețeaua judiciară Punto Neutro](#)) sau din alte baze de date în cazurile în care adresa indicată în cererea de notificare sau comunicare nu este corectă.

În cazul în care formularul este însoțit de o solicitare de notificare sau comunicare a unor acte în temeiul [Regulamentului \(UE\) 2020/1784](#) și se constată, în urma interogării cu privire la adresă, că autoritatea spaniolă nu deține competența teritorială pentru a notifica sau comunica actele în cauză, în temeiul articolului 10 alineatul (4) din regulament, aceasta trebuie să transmită cererea către agenția de primire competentă și să informeze agenția de transmitere în mod corespunzător, prin intermediul formularului-tip.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Da, dacă sunt disponibile mijloace alternative. În conformitate cu [articolul 152 din Codul de procedură civilă](#), actele pot fi notificate sau comunicate sub coordonarea [grefierului](#) într-una dintre următoarele forme:

1. prin intermediul unui [avocat](#), în cazul actelor adresate persoanelor reprezentate de acesta în cadrul procedurii;
2. prin poștă, telegramă, e-mail sau prin orice alte mijloace electronice care asigură o dovadă fiabilă privind

- primirea, data și ora primirii, precum și conținutul actelor notificate sau comunicate;
3. prin transmiterea în persoană către destinatar a unei copii a hotărârii care trebuie să-i fie notificată sau comunicată, a ordonanței președințiale emise de instanță sau de către [grefier](#), a citației sau a ordinului judecătoresc;
  4. în toate cazurile, de către personalul Serviciului instanțelor judecătorești (*Administración de Justicia*), prin mijloace de comunicare la distanță, în cauze care implică Ministerul Public (*Ministerio Fiscal*), Serviciul Juridic de Stat (*Abogacía del Estado*), consilierii juridici de pe lângă Parlament și Adunările Legislative (*Letrados de las Cortes Generales y de las Asambleas Legislativas*), serviciile juridice ale Departamentului de Securitate Socială (*Servicio Jurídico de la Administración de la Seguridad Social*), celelalte departamente guvernamentale ale comunităților autonome sau autoritățile locale, în cazul în care destinatarul nu a numit un reprezentant legal.

Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în conformitate cu dispozițiile legale atunci când dovada privind notificarea sau comunicarea conține elemente de probă adecvate ale faptului că actele în cauză au fost transmise persoanei în cauză la adresa sa de domiciliu, la adresa de e-mail autorizată pentru a fi utilizată în acest sens, prin intermediul unui portal de notificări electronice sau prin orice mijloc de comunicații electronice sau de comunicare la distanță ales de către destinatar.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În prezent în Spania are loc un proces de digitalizare a dosarelor judiciare, în conformitate cu [Legea 18/2011 din 5 iulie 2011, care reglementează utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor în cadrul Serviciului instanțelor judecătorești](#). Reforma Codului de procedură civilă prin [Legea 42/2015 din 5 octombrie 2015](#) prevede obligația ca toți practicienii în domeniul dreptului să utilizeze sisteme electronice securizate pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură începând cu 1 ianuarie 2016. Aceste sisteme au fost dezvoltate pe [platforma LexNET](#), a cărei utilizare a fost reglementată, pentru sfera teritorială a Ministerului Justiției, prin [Decretul regal nr. 1065/2015 din 27 noiembrie 2015](#). La rândul lor, diferite comunități autonome cu competențe în domeniul justiției au dezvoltat sisteme de servicii electronice echivalente.

Pentru a pune în practică acest lucru, părțile interesate și membrii publicului larg pot opta pentru anumite proceduri de notificare în cadrul procedurilor judiciare electronice (*Sedes Judiciales Electrónicas*) din diferite teritorii. ([Procedura judiciară electronică](#) a Ministerului Justiției este cea care acoperă cel mai mare teritoriu.)

În conformitate cu [articolul 273 din Codul de procedură civilă](#), toți profesioniștii din domeniul dreptului sunt obligați să utilizeze sistemele electronice sau la distanță existente în cadrul Serviciului instanțelor judecătorești pentru transmiterea de acte de sesizare sau nu a instanței și de alt tip, astfel încât să fie garantată autenticitatea transmișterii și să existe o dovadă fiabilă și completă a transmișterii, a primirii și a datei de transmitere/primire a actelor; în orice caz, cel puțin următoarele persoane trebuie să comunice cu Serviciul instanțelor judecătorești prin mijloace electronice:

1. persoanele juridice;
2. persoanele constituite în entități fără personalitate juridică;
3. persoanele care exercită o activitate profesională în cazul căreia este obligatorie înscrierea într-o organizație profesională pentru a putea efectua formalități și acțiuni cu Serviciul instanțelor judecătorești în exercitarea respectivei activități profesionale;
4. notarii și grefierii;

5. reprezentanții unei părți interesate care trebuie să comunice prin mijloace electronice cu Serviciul instanțelor judecătorești;
6. funcționarii din administrațiile publice pentru formalitățile și operațiunile pe care le efectuează în exercițiul funcțiilor lor.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Notificarea sau comunicarea actelor pe cale electronică poate fi efectuată direct către persoanele a căror adresă electronică este cunoscută, cu condiția ca actele să fie transmise și primite prin intermediul unor servicii de distribuție electronică înregistrată calificate și ca destinatarul să își fi dat în prealabil acordul explicit pentru utilizarea de mijloace electronice de notificare sau comunicare a actelor în cursul procedurii judiciare. O altă condiție este ca destinatarul să își fi dat în prealabil acordul explicit instanței sau autorității pentru utilizarea adresei de e-mail trimise la o adresă de poștă electronică specificată în scopul notificării sau comunicării actelor în cursul procedurii respective și ca destinatarul să confirme primirea actului, inclusiv data primirii, printr-o confirmare de primire.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În conformitate cu articolul 155 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care o parte fără reprezentare juridică are obligația juridică sau contractuală de a comunica prin mijloace electronice cu Serviciul instanțelor judecătorești, actul va fi notificat sau comunicat prin mijloace electronice. În cazul în care actul notificat sau comunicat se referă la prima citație sau la primul ordin de înfățișare sau la autoreprezentarea părților în anumite etape procedurale și dacă după 3 zile destinatarul nu are acces la conținutul acestuia, actul va fi publicat prin intermediul Tabloului unic de notificare judiciară. Totuși, acesta poate fi notificat sau comunicat și prin înmânarea personală a unei copii a hotărârii, în cazul în care partea obligată se prezintă personal la instanță. O astfel de notificare sau comunicare este consemnată într-o document scris.

În cazul părților fără reprezentare juridică nesupuse unei obligații juridice sau contractuale de a comunica prin mijloace electronice cu Serviciul instanțelor judecătorești, prima citație sau primul ordin de înfățișare poate fi notificat(ă) sau comunicat(ă) părâtului la adresa sa de domiciliu sau de la distanță, cu acordul expres al destinatarului. În cazul în care destinatarul nu confirmă primirea citației sau a ordinului de înfățișare în termen de 3 zile după ce este pus(ă) la dispoziție prin intermediul procedurii juridice electronice, citația sau ordinul respectiv îi va fi notificat(ă) sau comunicat(ă) la adresa sa de domiciliu. Destinatarii care dispun de o adresă de e-mail sau de un serviciu de mesagerie prin care pot fi contactați vor fi informați, în toate cazurile, că decizia le-a fost pusă la dispoziție atât în instanță, cât și prin intermediul procedurii juridice electronice. Dacă actul notificat sau comunicat se referă la autoreprezentarea părților în anumite etape procedurale, acesta le va fi notificat sau comunicat la adresa lor de domiciliu sau de la distanță, cu excepția cazului în care părțile au optat anterior pentru notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice. Se va considera că notificarea sau comunicarea altor acte decât cele menționate anterior a fost efectuată integral odată ce s-a stabilit că acestea au fost livrate în mod corespunzător în orice loc desemnat ca adresă de domiciliu, chiar dacă destinatarul nu confirmă primirea acestora sau, dacă a optat în mod voluntar pentru notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice, nu are acces la conținutul acestora după 3 zile.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor

de curierat sau prin afișare)?

În cazul în care un exemplar al hotărârii sau al citației trebuie să fie trimis prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin telegramă sau prin orice alt mijloc similar care permite înregistrarea la dosar a unei dovezi fiabile privind notificarea sau comunicarea actului, data primirii acestuia și conținutul său, greșierul trebuie să introducă la dosarul cauzei o declarație conținând informații privind trimiterea și conținutul actului și să atașeze la dosar, dacă este cazul, confirmarea de primire, modul în care a fost consemnată primirea sau documentele justificative prezentate de către avocat pentru a demonstra că a efectuat notificarea sau comunicarea.

În cazul în care, după efectuarea verificărilor relevante, nu se poate stabili adresa de domiciliu a destinatarului actului sau dacă destinatarul nu poate fi găsit acolo sau actul nu poate fi notificat sau comunicat integral acestuia, greșierul va dispune, după ce verifică dacă pârâtul este înscris în registrul central al pârâților în cadrul procedurilor civile al căror domiciliu este necunoscut și dacă datele conținute în registru corespund celor pe care le deține, ca actul să fie notificat sau comunicat prin intermediul Tabloului unic de notificare judiciară. Drepturile și interesele minorilor, precum și alte drepturi și libertăți care ar putea fi afectate de publicarea acestor date vor fi protejate în toate cazurile.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate atunci când au fost îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru fiecare tip de notificare sau comunicare.

În orice caz, metodele utilizate vor permite înregistrarea la dosarul cauzei a unei dovezi fiabile privind primirea actului notificat sau comunicat, data și ora primirii acestuia, precum și conținutul actului.

În cazul în care un exemplar al hotărârii sau al citației trebuie să fie trimis prin scrisoare recomandată sau prin telegramă cu confirmare de primire sau prin orice alt mijloc similar care permite depunerea la dosarul cauzei a unei dovezi fiabile privind primirea actului care face obiectul notificării sau comunicării, data primirii acestuia și conținutul său, greșierul trebuie să înregistreze la dosarul cauzei o declarație conținând informații detaliate privind expedierea și conținutul actului și să atașeze la dosar, dacă este cazul, confirmarea de primire, modul în care a fost consemnată primirea sau documentele justificative prezentate de către reprezentantul legal pentru a demonstra că a efectuat notificarea sau comunicarea [\[articolul 160 alineatul \(1\) din Codul de procedură civilă\]](#).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care notificarea sau actul nu poate fi livrat prin intermediul poștei, serviciile poștale lasă o înștiințare prin care informează destinatarul că i s-a trimis o scrisoare sau un act și că o/îl poate ridica de la un anumit oficiu poștal, într-un anumit termen.

Funcționarii din cadrul serviciului juridic pot încerca, de asemenea, să efectueze notificarea sau comunicarea, lăsând, în acest caz, în cutia poștală a destinatarului o înștiințare care precizează perioada în care actul poate fi obținut de la sediul instanței.

În cazul în care destinatarul își are domiciliul în raza teritorială a instanței, iar actele respective nu sunt esențiale pentru reprezentarea de către un avocat sau pentru autoreprezentare în cadrul procedurii, destinatarului i se poate trimite, prin oricare dintre mijloacele menționate la primul alineat, o înștiințare privind existența unui ordin judecătoresc prin care se dispune înfățișarea acestuia la sediul instanței în vederea notificării sau comunicării unei hotărâri judecătorești sau a unei alte măsuri procedurale, în vederea emiterii unei ordonanțe președințiale sau a comunicării unor memorii [\[articolul 160 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă\]](#).

Înștiințarea explică, cu toate detaliile necesare, motivul pentru care destinatarul trebuie să se înfățișeze în instanță, indică procedura și cauza la care se referă ordinul judecătoresc și informează destinatarul că, în cazul în care nu se înfățișează în instanță în perioada indicată fără a avea un motiv întemeiat, se consideră că transmiterea sau comunicarea informațiilor a fost efectuată [\[articolul 160 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă\]](#).

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul actului notificat sau comunicat este găsit la locul său de reședință și refuză să primească copia hotărârii sau a citației sau nu dorește să semneze confirmarea de primire, persoana oficială care efectuează notificarea sau comunicarea sau reprezentantul legal al acesteia va informa destinatarul că la Biroul de sprijin al administrației judiciare este disponibilă o copie a hotărârii sau a citației. Actul va fi apoi considerat notificat sau comunicat, iar notificarea sau comunicarea va fi consemnată într-un document scris [[articolul 161 alineatul \(2\) din Codul de procedură civilă](#)].

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

Regulamentul permite ca notificarea sau comunicarea actelor judiciare să fie efectuată direct prin intermediul serviciilor poștale, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau printr-un mijloc echivalent. Cu toate acestea, în cazul actelor trimise prin poștă cu confirmare de primire este necesar, de asemenea, să se anexeze formularul.

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Prin lege se prevede că articolele care fac obiectul unei trimeri poștale, în funcție de categoria căreia aparțin, trebuie să fie livrate fie destinatarului, fie unei persoane pe care acesta a autorizat-o în acest sens, sau, în caz contrar, trebuie să fie depuse în căsuțele poștale din cadrul oficiilor poștale sau în cutiile poștale de la domiciliul destinatarului. Se consideră că o persoană este autorizată de către destinatar să primească articole care fac obiectul unei trimeri poștale la adresa de domiciliu a destinatarului, cu condiția ca persoana respectivă să se poată identifica și să își asume responsabilitatea pentru articolele livrate, cu excepția cazului în care refuză în mod expres să facă acest lucru (articolul 24 din Legea nr. 43/2010 din 30 decembrie 2010 privind serviciul poștal universal, drepturile utilizatorilor și piața serviciilor poștale).

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

Legislația trebuie să instituie norme aplicabile în situațiile în care articolele poștale nu pot, indiferent de motiv, să fie livrate destinatarului sau returnate expeditorului. Astfel de norme vor include norme de reglementare a procedurii utilizate pentru a identifica adresa destinatarului, originea și destinația articolelor, ședința de judecată sau citația în instanță a expeditorilor articolelor, precum și depozitarea temporară, recuperarea și distrugerea articolelor în cauză.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Lucrătorul poștal va lăsa o înștiințare care informează destinatarul că există o scrisoare care trebuie ridicată de la oficiul poștal indicat și în termenul prevăzut. Neridicarea articolului în termenul prevăzut se consemnează, iar articolul respectiv se returnează expeditorului.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Se prezumă că operatorul de servicii poștale acționează cu bună credință și în mod fiabil în distribuirea, livrarea și primirea actelor procedurale de la organele administrative și judiciare sau în caz de refuz al notificării sau de imposibilitate de a efectua notificarea actelor procedurale respective, fie prin mijloace fizice, fie prin comunicarea la distanță.

Notificarea sau comunicarea în persoană efectuată de către personalul instanței este consemnată într-un document scris, în care funcționarul instanței indică rezultatul acțiunii de notificare sau comunicare. În cazul în care notificarea sau comunicarea poate fi efectuată către destinatarul însuși, dovada notificării sau comunicării include semnătura destinatarului sau consemnarea refuzului său de a semna de primire, precum și o înștiințare conform căreia se consideră că actele i-au fost notificate sau comunicate [a se vedea întrebarea 7.4; [articolul 161 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă](#)].

În conformitate cu [articolul 161 alineatul \(3\) din Codul de procedură civilă](#), în cazul în care adresa la care se încearcă să se efectueze notificarea sau comunicarea actelor procedurale este adresa de domiciliu a destinatarului care figurează în registrul municipal de adrese, în registrul adreselor fiscale sau în orice alt registru oficial sau publicație a unei asociații comerciale, sau este o locuință sau orice alt spațiu închiriat pârâtului, iar destinatarul nu este acasă, actele procedurale pot fi notificate sau comunicate, într-un plic închis, oricărui angajat sau membru de familie sau colocatar al acestuia cu vârsta de peste 14 ani care se găsește la adresa respectivă sau administratorului clădirii, după caz; în astfel de situații, persoana care efectuează notificarea sau comunicarea trebuie să informeze primitorul că acesta are obligația de a transmite exemplarul hotărârii sau al citației persoanei căreia îi este adresată sau de a informa persoana respectivă cu privire la existența actului în cazul în care are cunoștința de locul în care se află destinatarul și, în orice caz, trebuie să semnaleze primitorului că are responsabilitatea de a proteja datele cu caracter personal ale destinatarului.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat la locul de muncă stabil al destinatarului și dacă acesta din urmă este absent, actul este notificat sau comunicat unei persoane care declară că îl cunoaște sau, dacă există un departament însărcinat cu primirea actelor și a obiectelor, persoanei responsabile de departamentul respectiv; în această situație, persoana care efectuează notificarea sau comunicarea trebuie să aducă la cunoștința primitorului informațiile menționate în alineatul anterior.

Se consemnează ca dovadă a notificării sau comunicării numele destinatarului actului, data și ora la care destinatarul a fost căutat, dar nu a fost găsit la domiciliu, precum și numele persoanei care acceptă primirea hotărârii sau a citației și relația sa cu destinatarul; orice act notificat sau comunicat în acest mod este pe deplin executoriu.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care notificarea sau comunicarea nu a fost efectuată în conformitate cu dispozițiile legale, aceasta nu este considerată valabilă, putând antrena o denegare de justiție ([articolul 266 punctul 1 din Codul de procedură civilă](#)). Cu toate acestea, în cazul în care persoana notificată, chemată, citată sau căreia i s-a solicitat să se înfățișeze a luat cunoștința de cauză – în pofida încălcării – și nu declară actul de notificare sau comunicare nul și neavenit la prima înfățișare în fața instanței, se consideră că, din momentul respectiv, actul de notificare sau comunicare produce pe deplin efecte și că a fost realizat în conformitate cu legea ([articolul 266 punctul 2 din Codul de procedură civilă](#)).

În ceea ce privește limba actului notificat sau comunicat, în conformitate cu jurisprudența CJUE [C-354/15 Henderson](#), toate notificările trebuie să fie însoțite de o traducere fie într-o limbă pe care pârâtul o înțelege, fie în

limba oficială a statului membru solicitat sau, în cazul în care există mai multe limbi oficiale în statul membru respectiv, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea. În astfel de cazuri, dacă modelul standard prevăzut în [formularul L](#) din Regulamentul (UE) 2020/1784 nu este transmis pârâtului, aceste notificări trebuie să fie remediate în conformitate cu regulamentul respectiv, furnizând părții interesate formularul standard (formularul L) prevăzut în anexa I la regulamentul respectiv.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/1784, notificarea sau comunicarea de informații către destinatar este îmbunătățită prin faptul că acesta poate să refuze să primească un act dacă acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere într-o limbă pe care destinatarul o înțelege, în limba oficială a statului membru de destinație sau, în cazul în care în acest stat membru există mai multe limbi oficiale, într-una dintre limbile oficiale ale locului în care urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea.

În cazul în care destinatarul refuză actul, situația poate fi îndreptată printr-o nouă notificare sau comunicare a actului, însoțită de traducerea acestuia [articolul 12 alineatul (5)]. În cazul în care refuzul are caracter nejustificat ca urmare a faptului că destinatarul cunoaște limba în care este redactat actul, odată ce dreptul de a refuza primirea actului a fost exercitat în mod efectiv, instanța sesizată poate verifica temeinicia refuzului și, după caz, poate aplica consecințele prevăzute în dreptul său intern (Ordonanța Curții de Justiție din 28 aprilie 2016, cauza C-384/14, *Alta Realitat*).

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată de către o instanță, un serviciu juridic sau un serviciu comun de procedură, costul notificării sau comunicării este suportat de organismul judiciar respectiv, solicitantul neplătind nicio taxă.

■ Ultima actualizare: 16/01/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.